

GÁRDONYI GÉZA
1863-1963

GÁRDONYI GÉZA emlékére,
szülőházának múzeummá avatása
alkalmából

Agárdpusztán, 1963. augusztus 3-án

Esténi György
a Fejér megyei Tanács VB
elnökh.

Itt született
Gárdonyi Géza
magyar író
1863. aug. 3-án

ITT SZÜLETETT
GÁRDONYI GÉZA
MAGYAR ÍRÓ
1863 AUG. 3. AN.

„Apám egy vagyontalan
leányt vett el, aki nem
azt nézte, hogy apám
mivel foglalkozik...
Szegény anyám, mintha
csak egy úszó sziget-
re épített volna házat.”

"A szeme szürke volt és nyájas, nyugodt nézésű; de ha akarta, oly erősen tudta rászzegezni bárkire is, hogy nem lehetett kibirni. Persze, csak akkor nézett így, ha valaki lőhátról beszélt vele, máskülönben az ő lelke olyan volt, mint a tavaszi napsugár."

Részlet
a múzeum
kiállításából

Részlet
a múzeum
kiállításából

o A piskóta

Pátkáról Székesfejérvárra költöztünk egy Bürgermeister nevű kútmesternek a házába. Kellemes lakásunk volt itt; üveges tornác is tartozott hozzá. Nappal itt tartózkodtunk legtöbbit. Mókusom is volt, nagy forgós kalitkában. De engem a mókus csak addig érdekelt, míg nem forgott. Mikor láttam, hogy egyebet nem tud, nem érdekelt többé.

Akkor már ötéves voltam. Apám dedóba adott. A betűket már jobbára ismertem, és az akkori egyetlen gyermekkönyvből, amelynek a címe *Flóri könyve* volt, minden hónapban elnyűttem egyet.

A dedóban egyszer egy nagy stanicli piskótát osztott szét a dedósné a gyermekeknek. Mi körben ültünk, s én sóvárgó pillantással néztem az osztást. Kiszámítottam, hogy én kerülök utolsónak, és aggódtam, hogy nekem nem jut.

Részlet a
Gyermekkori
emlékekből

o *Pater noster*

Pátkán az apám sarkantyús csizmában járatott. Emlékszem, mikor hozta a sarkantyút, s a finom se-lyempapirosból kibontotta előttem. A sarkantyú fényes volt és talán aranyozott is. Nekem nagyon tetszett. De csak addig tetszett, míg a kezemben volt; mikor már a csizmámra szegezték, bizony nem szerettem: gyakorta elbotlottam benne, és felbuktam.

De hiába feszegettem le a kényelmetlen cifraságot, apám csakhamar megint újat vett. Megtanított táncolni. Az akkor divatos hangszeren, gitáron mindenféle bokázó nótát játszott, s nekem a fordulókat ki kellett pengetnem a sarkantyúval.

Anyám beszéli, hogy egyszer apám elvitt a kávéházba is, és ott húzatta nekem a cigánnyal a verbungost, én meg táncoltam.

Részlet a
Gyermekkori
emlékekből

Hirlapok, ahol az újságíró Gárdonyi működött.

Szinlapok

Műveiből

"Ahogy egyes ember
elintézhethet gyilkosok nél-
kül is akármilyen ügyet,
mért ne intézhetnék
el a nemzetek is."

